

УДК 379.85:930.008

Сергієнко К.Ю.¹, Каптюх Т.В.²

¹ студ. гр. МТЕ-130 НУ «Запорізька політехніка»

² старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ ОБ'ЄКТІВ ВІТЧИЗНЯНОГО РЕГІОНУ

В умовах активізації процесів інтеграції та глобалізації, підвищення мобільності населення, розвитку міжнародних відносин історико-культурний потенціал матеріальні та духовні пам'ятки країн та народів стають не просто важливим фактором формування національного світогляду, а й перспективним туристичним ресурсом, що активно використовуються для задоволення потреб туристів та отримання прибутку. Такі країни, як Франція та Італія, за даними ВТО, протягом кількох останніх років займають перші місця за кількістю прибулих туристів [1], характеризуються перши за все вмілим використанням власного історико-культурного потенціалу для розвитку туристичної галузі. Однак актуальним у цьому контексті постає питання невеликих міст, країн та регіонів із недостатньо високим рівнем соціально-економічного розвитку, які за наявності об'єктів культурно-історичної спадщини не є привабливими для туристів. Ступінь впливу наявності об'єктів культурно-історичної спадщини на туристичну привабливість країни чи регіону України досі є невизначеним, адже серед науковців існують кілька протилежних поглядів на цю проблему: одні наголошують на тому, що туризм впливає на розвиток та збереження наявних об'єктів історико-культурної спадщини, інші визначають такі об'єкти чинниками розвитку туристичної галузі, у цілому. Безумовно, перспективи розвитку історико-культурних об'єктів конкретного регіону у повному обсязі

можна буде визначити після перемоги над фашистською так званою «росією».

В довоєнні роки культурно-історична спадщина використовувалась для організації різних видів пізнавального туризму. До речі, якщо в минулому столітті цей ресурс виконував здебільшого виховні функції, такі як посилення національної свідомості, підвищення патріотизму, то нині історико-культурна спадщина виконує функцію рекреаційного ресурсу, що значно підвищує її цінність у таких сферах, як економіка, екологія та навіть оздоровлення.

Історико-культурні туристичні ресурси – це сукупність створених у процесі історичного розвитку певного регіону України або окремої території пам'яток матеріальної і духовної культури, які є об'єктами туристського інтересу [2]. До них прийнято відносити лише ті культурно-історичні об'єкти, які досліджені й оцінені як такі, що мають суспільне значення та можуть бути використані за наявних техніко-матеріальних можливостей для задоволення рекреаційних та духовних потреб [3]. Культурно-історичні туристичні ресурси відзначаються великою різноманітністю і залежно від їх ознак поділяються на види. Варто відзначити, що за видами ресурси поділені у Законі України «Про охорону культурної спадщини», саме така класифікація є найбільш повною.

Базовим елементом культурно-історичних рекреаційних ресурсів регіону є історична і культурна спадщина, тобто сукупність успадкованих людством від попередніх поколінь об'єктів культурної спадщини. До об'єктів культурної спадщини належать місця, споруди (витвори), комплекси (ансамблі), частини, пов'язані території чи водні об'єкти, інші природні, природно-антропогенні або створені людиною об'єкти незалежно від стану збереженості, що донесли цінність з антропологічного, археологічного, естетичного, етнографічного, історичного, мистецького, художнього погляду і зберегли автентичність.

Туристична привабливість регіону визначається не тільки наявністю на території об'єктів культурно-історичної спадщини. Важливо відзначити, що культурно-історична спадщина, музеї, театри в більшості регіонів України є важливим фактором залучення туристів, генерації міжнародних і локальних туристичних потоків. Проблемою України є відсутність підтримки даного фактору туристичної привабливості регіонів іншими чинниками розвитку, це: співпраця влади та бізнесу у сфері туризму, стабільні й ефективні політичний та інституціональний складники, соціально-економічний розвиток тощо.

При реалізації перспектив розвитку історико-культурних об'єктів регіону слід пам'ятати, що туристична привабливість регіону залежить не тільки від наявності на території об'єктів культурно-історичної спадщини, а від системи факторів, як то, природно-кліматичні умови, ефективна державна туристична

політики, традиції гостинності та інфраструктурний розвиток. Забезпечення системного функціонування цих факторів є складним комплексним завданням для держави, яке можливо розв'язати тільки за активної участі органів влади й підприємницького сектору. Тобто, наявність культурно-історичних цінностей спричинятиме позитивні зрушення в туристичній привабливості регіону.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Improvement of the tourism industry management due to introduction of new trends and types of tourism / T. Charkina [et al.] // *Philosophy, economics and law review*. – 2021. – Vol. 2, no. 1. – P. 108–117.
2. Цвілій С. М. Відновлення туристичної екосистеми в післявоєнному періоді / С. М. Цвілій, О. В. Жилко, В. М. Зайцева // *Відновлення природно-ресурсного потенціалу та стійкості екосистем : колект. монографія* / ред. Т. О. Чайки. – Полтава, 2023. – С. 292–299.
3. Цвілій С. М. Маркетинг в туризмі : навч. посіб. / С. М. Цвілій, Т. С. Кукліна, В. М. Зайцева. – Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. – 260 с.